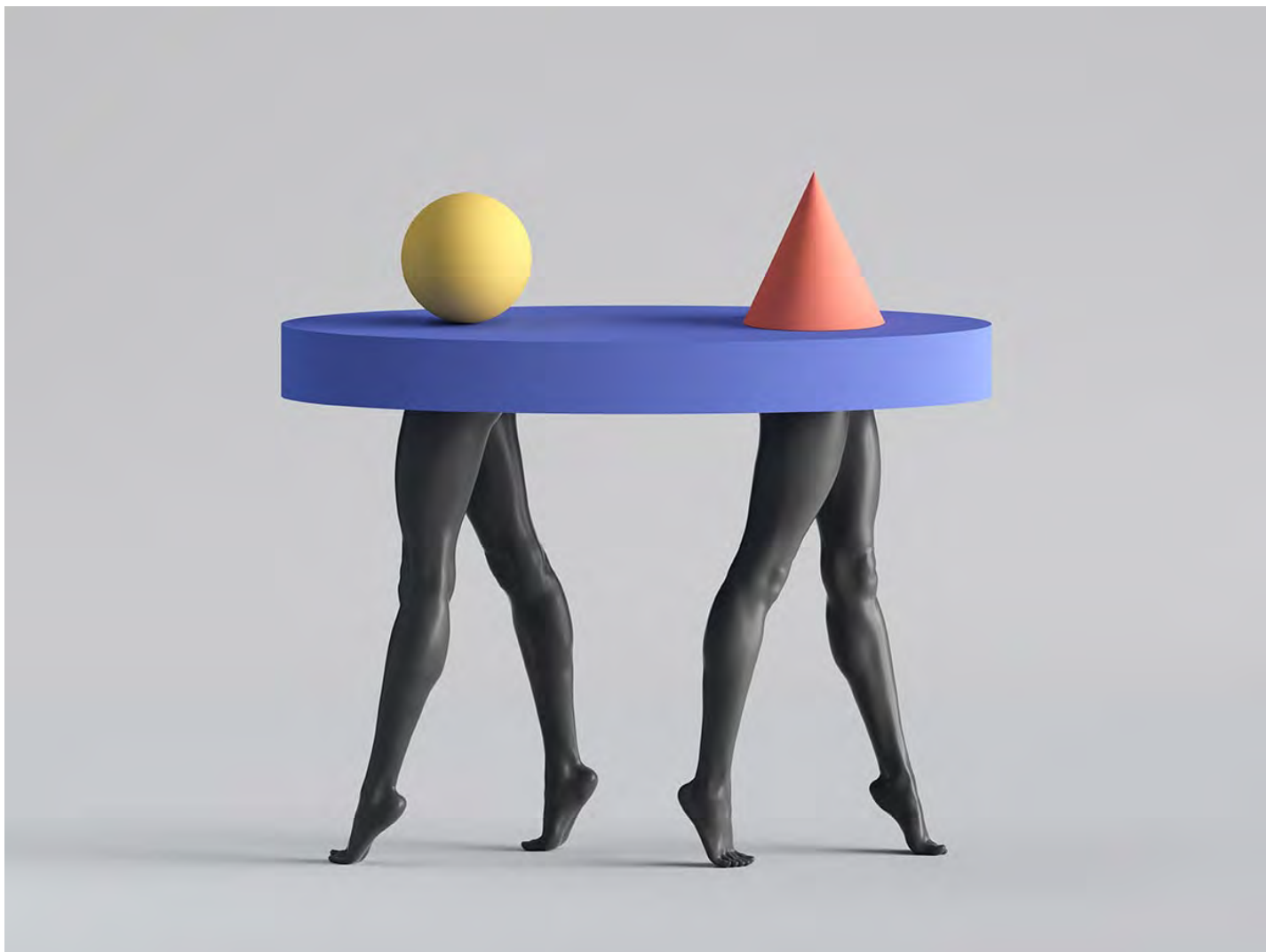

Dobosi Bea

RÓKAKÉPŰEK

[NA, AKKOR TÉNYLEG MEGIJEDTEM]

2022-06-08 | NA, AKKOR TÉNYLEG MEGIJEDTEM, NOVELLA

Szomszédjaink soványak voltak. Férjem rögtön a közhelyes szőlőkarós hasonlattal hozakodott elő, fiam meg rókaképűnek nevezte őket. Rászóltam, de férjem röhögése elvette a fegyelmezés életét. Az lett a vége, hogy rókaképűnek hívtuk őket magunk

között.

A nő szeme úgy izzott keskeny arcában, mintha gyulladt lenne. Férjem azt mondta, biztos valami divatos táplálkozási hóbort következménye, fiam szerint drogozott. Abban egyetértettünk, hogy örömtelenek és karót nyeltek. Nem akartunk barátkozni velük.

A rókakéűek már a házban laktak, amikor ideköltöztünk. A férfi divattanácsadással foglalkozott, talpig feketében járt, feszülő bőrnadrágokban és furcsán gombolódó zakókban. Viszolygást keltettek bennem a kézfejen tekergőző, kidudorodó erek. A nőnek horpadt volt az arca.

divattanácsadás

Megismerkedésünk után férjem hetekig nem tudott napirendre térni a divattanácsadás felett. Hogy lehet ebből megélni, kérdezgette. Felemelte a kezét, összecsippentette az ujját, mintha tartana valamit. Itt

van két nadrág, állatkertbe megyek, szerinted melyiket válasszam, vonta fel a szemöldökét gúnyosan.

A nő a kis postán dolgozott az önkormányzat épületében. Amikor előre hívott a sorban, elégedetlen pillantások és sóhajok kísérték. Zavaromban én is a szememet forgattam, mint akit méltánytalanság ért. A nő arcán hosszúkás alakot öltött a horpadás, szeme ravaszul fénylett.

Szabadidejében illegális fodrászatot üzemeltetett a ház alagsorában. A hideg lépcsőkön nyúlszájú öregasszonyok várakoztak töltött galamb tinik társaságában. Lányomnak az volt a véleménye, hogy a rókaképű nő jól tartja magát. Közben két szerencsétlen borsót kergetett a tányérján a villájával. A csudákat, botox, mondta teli szájjal férjem.

Fiam követni kezdte őket a közösségi médiában. Amikor tekintetem a dohányzóasztalon felejtett laptopjára tévedt, két tojásdad pupilla nézett rám vissza. Megjegyeztem, hogy nem szép mások után kémkedni. Mi van, stalkerkedsz, röhögött

lányom. Tettetett haraggal felé legyintettem, de csak a nyitott állattankönyvet vertem ki a kezéből. Olyan csattanással esett a parkettára, mint amikor összezárul egy csapda.

Előfordult, hogy láttam a nőt a lépcsőházban. Benézett a lábtörlők alá vagy cipője orrával rugdosta a porcicákat a fokok tövében. Vékony blúzában átlátszott az összes bordája. Máskor végighúzta kezét az ajtófélfákon, vagy megfogta a kilincseket. Amikor észrevett, sértetten félresöpörte vörös frufruját lapos homlokából. Megesküdtem volna, hogy morgott.

vad fejtegetések

A vacsoraasztalnál elmeséltem a családomnak. Lányom vad fejtegetésekbe bocsátkozott, férjem szerint besurranó tolvajok voltak. Figyeljétek meg, előbb-utóbb eltűnedeznek dolgok a környéken, rázta a mutatóujját fenyegetően. Hangosan puffant a fazék, amikor az asztalra tettem. Fiam fülhallgatójából cincogva szólt a nyolcvanas évek zenéje.

Rajtakaptam a lányomat, hogy tenyerét a szájára szorítva röhög a laptopja előtt a rókakéjú férfi rossz angolságán. Te is követed őket, hüledeztem. Szeretek szörnyülnödni, felelte. Szeme nedvesen csillogott keze felett.

Rendszeres esti programunk lett, hogy végignézzük a rókakéjúek napi bejegyzéseit. Lökdösődve helyezkedtünk a sötétben. Lányom a nyelvi hibákat elemezte, férjem minden ételfotónál elégedetten oldalba bökött. Mondtam, hogy reformtáplálkozás, dűnnyögte, csak fehérjét esznek. Uralkodnom kellett magamon, hogy ne hőköljek hátra, amikor megláttam, milyen nyúlszerű az arca a monitor kísérteties fényében.

A rókakéjúek sokat utazgattak. Felülnézetből készített fotóikon homlokuk szélesebbnek, álluk hegyesebbnek látszott. Télen rövid, fekete szőrmekabátjukat fél kézzel összefogták a mellükön, árnyékuk dús farokként nyúlt el a hátuk mögött. Szenes róka, mondta lányom. Nem értettük, mire gondol.

A rókaképűek minden második este eljártak otthonról. Hallottuk a nő cipősarkának ideges kopogását és a férfi bőrnadrágjának nyikorgását. Amikor rosszul aludtam, vagy késő éjszakáig vártam gyerekeimet, és ki-kilestem a redőny résein, láttam őket végigsurranni az utcán. Nesztelenül mozogtak, bevárták és fürgén megelőzték egymást, mintha fogócskázának. Testük narancssárgán csillant az utcalámpák fényében.

Elhúzódtam az ablaktól, amikor közeledtek. A különös fényalakzatokat néztem a parkettán, vagy férjem alvásterápiás készülékét az éjjeliszekrényen. Fázott a talpam, egyik lábammal a másikra léptem. Amikor újra kikukucskáltam, a rókaképű nő sunyi szemébe néztem. Összerezcent, és villámgyorsan elszelelt. Reggelinél férjem váltig állította, hogy álmodtam. Nem szóltam, hogy szája szélére rászáradt a lágytojás sárgája.

Egy éjjel ajtócsapódásra ébredtünk. Na, akkor tényleg megijedtem. Lélegzet-visszafojtva hallgattuk a szomszédból átszűrődő hangos dobogást és rikácsolást. Mintha kergetőznének, könyökölt férjem a faleveles párnára. Most értek haza a vadászatból, röhögött lányom. Csak fehéren világító pizsamáját láttam, ahogy a sötétben a hálószoba ajtófélfájának támaszkodott. Nem tudtam szabadulni a gondolattól, hogy rajtam gúnyolódik. Reggel tollat és sáros lábnyomokat találtam ajtónk előtt.

Férjembe vetett bizalmam akkor rendült meg, amikor megláttam a rókaképű férfival beszélgetni. Kezemben zörögtek a nehéz bevásárlószatyrok, vállammal löktem be a kaput. Az ellenfényben összetéveszthetetlenül kirajzolódott a rókaképű vékony lába. Amikor férjemhez hajolt, finoman megfogta bal könyökét.

A postaládákhoz húzódtam. A visszhangos lépcsőházban nem értettem, miről beszélgetnek. A nejlonzacskóból hússzag szállt, a rókaképű a levegőbe szimatolt. Halottnak tettettem magam, amikor keskeny szemével felém nézett. Mondott valamit, majd kisietett a kapun. Megvártam, hogy lakásajtónk becsapódjon férjem után, aztán a rókaképű nyomába szegődtem.

A házfalak tövében osontam kapualjtól kapualjig, mint a tolvajok. Amikor a rókaképu hátranézett, leguggoltam cipőt kötni. A puha bitumenen bogarak és rágcsálók masíroztak katonás sorban. Némelyik felnézett, és bajszát vagy csápját mozgatta. Egy forgalmas kereszteződésben még láttam eltűnni, de mire befordultam a sarkon, nyomát vesztettem. Valahol hangosan csaholt egy rövid szőrű tacsuló.

Talán mégis barátkozhatnánk velük, lehet, hogy jó emberek, mondtam vacsoránál. Ki akartam ugrasztani a nyulat a bokorból. Férjem csücsörítve fújta a gőzölgő zacskóslevest a kanalában, kilátszott sárga metszőfoga. Bal könyökét néztem, mintha látható nyomot hagyott volna rajta a rókaképu érintése. Lányom szájából a leves a nyitott állattankönyvre cseppent. Amikor tenyere élével letörölte, nedves csík maradt utána.

Bezárkóztam a fürdőbe a laptopommal. Remegett a kezem, amikor kattintottam. Az volt a kényszerképzetem, hogy a rókaképu bejegyzést írt a férjemről. A napi posztok között azonban csak általános iskolai kötelező olvasmányokat találtam. Egy könyves kihívásban vett részt, és állította, hogy szereti La Fontaine állatmeséit. Nem lepett meg, hogy nem olvas.

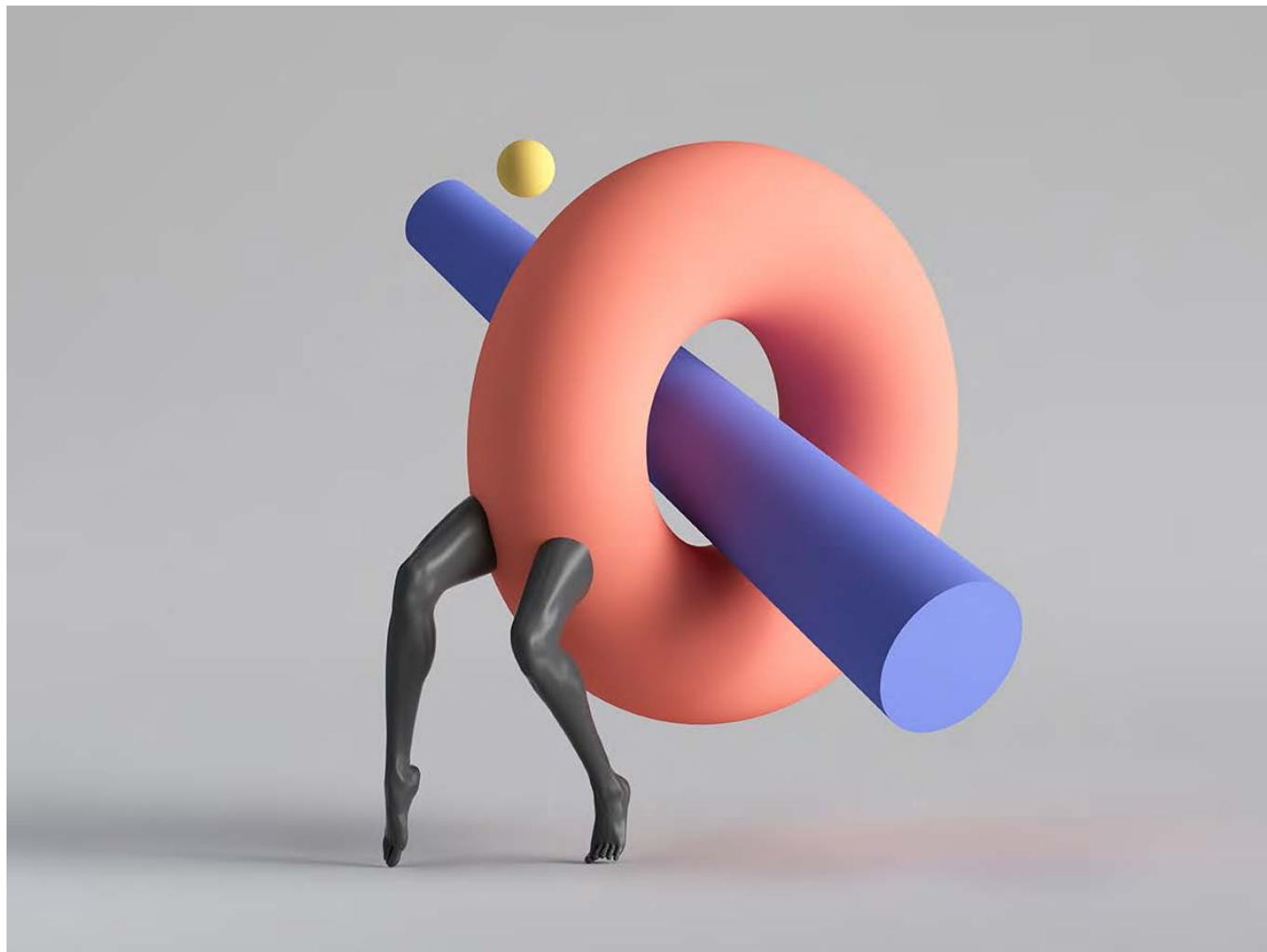
tépőfog

Követtem kozmetikushoz meg OKJ-tanfolyamra. Megfigyeltem, hogy festeti a haját, és jobb vállán van egy tetoválás. A gyorsétteremben élvezettel mélyesztette apró tépőfogát a csirkeburgerbe. Ha kitátotta a száját, beláttam a torkába.

Hazaérkezéskor ablakos borítékokat és szórólapokat vett ki a postaládából. A kis fémajtó hangos csattanással zárult, mintha elsütöttek volna egy puskát. Miután könnyű léptei elhaltak a huzatos lépcsőházban, megnéztem a postaládára írt nevet.

Lányom büntudatos képpel mutatta új frizuráját. Amikor meggyanúsítottam, hogy a rókaképu nővel vágatta az illegális fodrászatban, nem tagadta. Ujját az összecukott állattankönyvbe dugta, csuklóján láttam szapora pulzusát. Most csalódtál bennem, kérdezte. Feje busábbnak, füle kisebbnek tűnt, mint máskor. Barna haját sárgás csíkok díszítették.

Nem is tudtam, hogy Japánban a rókákat kultikus tisztelet övezte. Bölcs alakváltók voltak, istenek, szellemek, ősök hírnökei. Egész nap az internetet bújtam. Feltett szándékom volt mindent megtudni elterjedésükről, megjelenésükről, életmódjukról. A taxonómiával meggyűlt a bajom.

Éberem figyeltem környezetemet. Ha valamelyik családtagom elment mellettem, lecsaptam a laptop fedelét, és utána fordultam. Megvártam, amíg a vécéartály megtelik vízzel, tompa puffanással bezárul a hűtő, kattan a szobaajtó zárja. Meglepett, hogy lányom lelkiismeretlenül nassol, férjem magában beszél. Fiam azt hitte, nem hallom, amikor kisurran a lakásból.

Későn értem a szupermarketbe. A kasszánál nagyhangú amerikai fiatalok közé keveredtem, és a pénztáros láthatóan megkönnyebbült, amikor hangosan jó estét kívántam. Az utcánkban nem égtek a lámpák, a vaksötétben két árnyat láttam kiválni

a többi közül. Felismertem benne fiamat a rókaképű nővel. Úgy tettem, mint aki zsebkendőt keres a kezításkájában. Láttam, ahogy a nő fiamhoz hajol.

Mit csináltál a rókaképű nővel, támadtam fiamra haragosan. Egy elemlámpával világított be a hűtőbe a sötét konyhában. A hideg fény fehér mázat vont arcára, a levegőben dohszag terjengett. Egy pillanatig azt hittem, orra két oldalán hosszú szőrszálak nőnek. Összeszorítottam, majd tágra nyitottam a szemem. A házfalak egymásnak verték egy autó riasztójának fülsértő visítását.

Másnap fiamnak felszökött a láza. Egy falatot sem evett, és fájdalmakra panaszkodott. Amikor hogyléte felől érdeklődtem, dührohamot kapott, és fejhangon sivalkodni kezdett. Fülemre tapasztottam a kezemet, miközben kihátráltam. Mielőtt behúztam szobája ajtaját, láttam, hogy mohón nyeli az ásványvizet a másfél literes flakonból.

Szerintem veszett, súgtam férjemnek a levélmintás párnán. Ebben az ágyneműben úgy éreztem, mintha őszi avarban aludnánk. Frászkarikát, csak influenzás, mondta. Neked nincs ki a négy kereked. Nézzesd meg magad egy orvossal! Amikor megfordult, paplanján zizegtek a száraz levelek. Tarkóján háromszög alakú folt barnállott.

szűkölve tépték a pórázt

Éjszaka kürtszóra és ugatásra ébredtem. Az ijedségtől torkomban dobogott a szívem. A redőny résein át láttam a vadászokat házunk előtt. A fekete esőben gumicsizmájuk alatt fénylett az aszfalt, sötétszürkére színeződött az útpadka. Öblös hangon nevettek, sörétes puskájuk vállukon lógott. Kutyáik szűkölve tépték a pórázt, amíg a laposüveg körbejárt.

Nőknél alvászavar rendszerint menstruáció előtt jelentkezik, magyarázta mindentudó képpel férjem. Nem tudtam megszólalni. Lányom kikereste az álmoskönyvből, hogy a vadász szerencsét jelent. Egyikről a másikra néztem. Átszellemülten mosolyogtak. A rókaképűeknek egész héten színüket sem láttuk.

Semmit sem jelent, hogy nem posztolnak, bizonygatta lányom. Egy pohár vizet tartott a kezében. Tehetetlennek éreztem magam. Arcomban mintha lebénultak volna az izmok, a laptop megbillent a térdemen. Nem értettem, családtagjaim miért veszítették el érdeklődésüket. Attól féltem, kezdek megőrülni.

Amikor a rendőrök feltörték az ajtót, felrebbentek a porcicák a küszöbről. Bizonytalanul hajoltam a kiterített tetemek fölé. Még sosem láttam halottat. Ők azok, kérdezte türelmetlenül a rendőr. Nem gondoltam, hogy nekünk kell azonosítanunk, alig ismertük őket. Férjem megvakarta bal könyökét.

Meztelenek voltak. A rókaképzű nő alhasa csupasz, a férfi fehér mellén csomókba tapadt össze a szőr. A konyhaszekrény alatt töltényhüvelyt véltem felfedezni. Amikor újra odanéztem, nem volt sehol. Még láttam, ahogy férjem visszahúzza a lábát. Ferde szeme alattomosan csillant. Nyitva állt a gázsütő ajtaja.